

על פסק הדין בערעור עע"מ 606/21

הפתיח המלווה כל תגובה נמצא בתגובה הראשונה ומומלץ למי שלא זוכר לעיין בפתיח של התגובה הראשונה –

<http://ariksworld.com/Grow/tguva1.pdf>

נושא שלישי – הליך לא הוגן בבית המשפט העליון

רשם בית המשפט העליון קבע את סדרי הדיון:

1. אני אגיש את סיכומי טענותיי ב- 12 עמודים ותוך חודשיים ימים.
2. המשיבים יגישו את סיכומי טענותיהם ב- 12 עמודים ותוך חודשיים ימים.
3. אם ארצה אוכל להגיש תגובה בת 2 עמודים תוך חודשיים ימים.
4. יתקיים דיון השלמה בפני ההרכב.

אני, כמובן, עמדתי בהוראות הרשם והגשתי את סיכומי הערעור במועד.

ביזוי ראשון של החלטות הרשמים:

המשיבים לא עמדו בהוראות הרשם. ביום האחרון, בעצם ביום שלאחר היום האחרון להגשת סיכומיהם, הם הגישו בקשה להארכת המועד להגשת סיכומיהם. אני התנגדתי לבקשתם - טענתי שחובה במסגרת הליכים משפטיים לשמור על הליך הוגן. מבחינה זו חייב להיות איזון של מאזני הצדק ביני לבין המשיבים. אם אני קיבלתי חודשיים ועמדתי בזה אין שום סיבה בעולם שהמשיבים יקבלו עוד זמן.

הרשמת נתנה להם עוד חודשיים נוספים, פרס על כך שהם לא עמדו בהחלטת הרשם. ערערתי על החלטת הרשמת וערעורי נדחה. ד"ר דוד מינץ חושב שחודשיים זהים לארבעה חודשים.

ביזוי שני של החלטות הרשמים:

חיכיתי עוד חודשים ימים ושוב ביום האחרון או שביום לאחר היום האחרון הגישו המשיבים בקשה נוספת להארכת המועד. למרות תגובתי, החוזרת שוב על התנגדותי ועל כך שמדובר בהפרה של ההליך ההוגן, החליט הרשם על הארכה נוספת של חודש ימים. ד"ר דוד מינץ, בערעור, שוב קבע התאמת זמנים מרשימה בה הוא קובע הפעם בניגוד להחלטתו הקודמת כי גם חמישה חודשים של המשיבים שווים וזהים לחודשיים שלי וערעורי נדחה.

ביזוי שלישי של החלטות הרשמים:

חכיתי עוד חודש ימים. בסיומו של אותו חודש ביום האחרון, הגישו המשיבים – בקשה חדשה להארכת המועד להגשת סיכומיהם בעוד חודש. התנגדתי.

הרשם החליט הפעם להיעתר רק באופן חלקי ונתן עוד 20 יום למשיבים להגיש את סיכומיהם. לא הספקתי לערער על החלטה זו והפעם המשיבים הגישו את סיכומי טענותיהם.

הגשת תגובה והכנה לדיון בעל פה:

אני הגשתי, כמובן, במסגרת לוחות הזמנים את תגובתי לסיכומיהם והתחלתי להתכונן לדיון בבית המשפט העליון. בתגובתי ציינתי את ההליך הלא הוגן וכתבתי ככה:

"בבית המשפט מעמד הצדדים זהה והם אמורים להיות באיזון על מאזני הצדק. מדובר בעורר שהוא אזרח, מכוער ופחדן, שאינו עורך דין ואינו מיוצג – בצד אחד. מול המשטרה, לה כ- 33,000 שוטרים ומתוכם אלפי עורכי דין, כאשר גם ביחידת חופש המידע המשטרית עורכי דין, המיוצגת על ידי פרקליטות המדינה, לה כאלף עורכי דין, באמצעות מחלקת הבג"צים, המחלקה הכי טובה בפרקליטות המדינה, כולם יפים ואמיצים – מהצד השני. ברור שבמצב דברים זה יש לאזן בין הצדדים ולכן חובה להיטיב עם המשטרה והפרקליטות שהרי אחרת העיוות יבלוט לשמים ותקום זעקה גדולה.

המשטרה והפרקליטות החליטו שלא לבצע את ההחלטות השיפוטיות של הרשמים רון גולדשטיין ושרית עבדיאן ולבזות אותן. בסופו של יום ובאישורו של ד"ר דוד מינץ אושר למשיבים חמישה חודשים ו- 20 ימים להגשת סיכומי טענותיהם, בעוד שלעורר אושרו רק חודשיים. בכך פגעו הרשמים וד"ר דוד מינץ בהליך ההוגן, נפגע השוויון הדיוני, הוענק יתרון לא הוגן למשיבים והעורר הופלה לרעה. ביזוי ההחלטה השיפוטית, הביאה למשטרה ולפרקליטות פרס. אני מבקש, מחברי המותב להתעלם מסיכומי טענות המשיבים ולקבל את הערעור במלואו".

ביזוי רביעי של החלטות הרשמים:

שלושה ימים לפני הדיון מבקשת הפרקליטות ממני תגובה לבקשה להודיע הודעת עדכון קצרה לבית המשפט. אני מקבל את הבקשה בערבו של אותו יום ומחליט שלא להגיב, מבקש להישאר בתוך ההכנה לדיון ולא להיות מוסט על ידי הסחות דעת כלשהן של הפרקליטות.

הפרקליטות מגישה את הבקשה ללא תגובתי ומקבלת את אישורה של הגברת ברק-ארז שמדגישה "שזכויות הצדדים שמורות" - <http://ariksworld.com/Grow/courtlate1.pdf>

בהודעה שמעבירה הפרקליטות, שכאמור, לא חקרתי ודרשתי בה לעומקה, קיבלתי דו"ח ביקורת נוסף (7/2017) ותגובה על שאר דו"חות הביקורת שביקשתי (שאינן נוגעות לחקירת רצח תאיר ראדה ז"ל).

כמובן שהגשה של מסמך שכזה בניגוד ללוחות הזמנים שנקבעו וללא מתן אפשרות הוגנת לי להבינם לעומקם – היא פגיעה ברגל גסה בהליך ההוגן שבו מחויב בית המשפט וגם המשיבים בהיותם מערכות ציבוריות.

איך ישמרו זכויותי?! איך?!!

דו"ח הביקורת שהתקבל:

דו"ח ביקורת פנימית 7/2017 שהוכן לטענת המשטרה בינואר 2018 התקבל אצלי יומיים לפני הדיון בבית המשפט העליון - <http://ariksworld.com/Grow/praklateaudit3.pdf>

בינואר 2018 קיבלתי את התשובה הבאה לבקשתי לקבל מידע זה:

"7/2017 תיקון ליקויים שאותרו בביקורות

אנו דוחים בקשתך לגבי הדו"ח היות ועדיין נמצא בעבודה וההליך טרם הסתיים"

(מתוך נספח 42 לעתירה מיום 21 ינואר 2018).

עובדות אלו מעוררות מספר שאלות:

1. אם דו"ח הביקורת הוכן בינואר 2018 איך זה שלא הועבר אליי באותו המועד? האם רימו את התשובה אליי?
2. אם דו"ח הביקורת הוכן בסוף אותו החודש – מדוע לא הועבר אליי ברגע שניתן היה?
3. מדוע לא הועבר אליי במסגרת ההליכים בבית המשפט המחוזי?
4. מדוע הועבר אליי רק יומיים לפני הדיון בבית המשפט העליון, אחרי כארבע שנים מדרישתי אותו?

עצם קבלת דו"ח הביקורת הזה הופך את עתירתי לזכיייה שכן קיבלתי את דו"ח הביקורת הזה רק בעקבות המאבק המשפטי – אחרת, לעולם לא הייתי מקבל אותו.

הנוהג במדינת ישראל הוא שזוכה בתיק משפטי, אפילו בחלק קטן מתביעתו, מקבל את הוצאותיו. בי, במקרה זה, נהגו אחרת ואני נדרש לשלם הוצאות נכבדות למשיבים. למה?!

שני דו"חות ביקורת פנימיים - שנעשו או שלא נעשו, זאת השאלה:

זה הולך ומחמיר. בהודעה המיוחדת של הפרקליטות, בניגוד להליכים שנקבעו, מוסרת הפרקליטות מידע לגבי דו"חות ביקורת פנימיים שדרשתי.

בעבר, הגרסה הראשונה (להלן: **גרסה 1**) שעמדה מול בית המשפט המחוזי, לגבי דו"חות ביקורת אלה היא:

" 9/2010 ביקורת מיוחדת מעקב - תחקירים והפקת לקחים – אנו דוחים בקשתך לגבי הדו"ח היות ומדובר במידע החושף שיטות הפעלה ואמצעים של משטרת ישראל ויש בגילוי חשש לפגיעה ביכולת התפקוד התקין של המשטרה, כאמור בסעיף 9(ב)(1) לחוק, וכן, מדובר בתרשומת וחוו"ד פנימית של הרשות שנועדה לשם קבלת החלטה, כאמור בסעיף 9(ב)(4) לחוק.

9/2012 ביקורת תהליכית מיוחדת - פינוי יישובים - אנו דוחים בקשתך לגבי הדו"ח היות ומדובר במידע החושף שיטות הפעלה ואמצעים של משטרת ישראל ויש בגילוי חשש לפגיעה ביכולת התפקוד התקין של המשטרה, כאמור בסעיף 9(ב)(1) לחוק, וכן, מדובר במידע שיש בגילוי חשש לפגיעה בביטחון הציבור והמדינה, כאמור בסעיף 9(א)(1) לחוק. המדובר בחשיפת שיטות הפעלה מבצעיות, סד"כ, וכן הערכות כוחות ביטחון בעת חירום." כאמור, יומיים לפני הדיון, העבירו המשיבים גרסה שניה (להלן: **גרסה 2**):

"ב. 9/2010 - ביקורת מיוחדת - מעקב תחקירים והפקת לקחים: בבדיקה עדכנית, לא עלה בידי משטרת ישראל לאתר דו"ח ביקורת. יצוין, כי קיימת הערה במערכת הממוחשבת של יחידת הביקורת הפנימית לפיה מדובר בביקורת שתוכננה אך לא יצאה לפועל. עם זאת, המענה שנמסר למערער מלמד אודות דו"ח שנבחן במהלך בדיקת בקשתו, וכיום, בשל חלוף הזמן, לא ניתן להתחקות בוודאות אחר השתלשלות הדברים.

ג. 9/2012 – ביקורת תהליכית מיוחדת – פינוי יישובים: בבדיקה עדכנית, לא עלה בידי משטרת ישראל לאתר דו"ח ביקורת. יצוין, כי קיימת הערה במערכת הממוחשבת של יחידת הביקורת הפנימית לפיה מדובר בביקורת שתוכננה אך לא יצאה לפועל. עם זאת, המענה שנמסר למערער מלמד אודות דו"ח שנבחן במהלך בדיקת בקשתו, וכיום, בשל חלוף הזמן, לא ניתן להתחקות בוודאות אחר השתלשלות הדברים."

תשימו לב:

מצב ראשון: **גרסה 2** היא הנכונה אזי **גרסה 1** שקרית.

מצב שני: **גרסה 1** היא הנכונה אזי **גרסה 2** שקרית.

מצב שלישי: **גרסה 1** שקרית ו**גרסה 2** שקרית.

בשום מקרה לא יכול להתקיים **שגרסה 1 וגרסה 2** שתיהן אמת!

המשטרה אומרת **בגרסה 2** שיש אינדיקציה במחשב היב"ק (יחידת הביקורת הארצית של המשטרה) שהביקורות לא בוצעו! ושימו לב שהמשטרה מנעה את גילוי הדו"חות שכאמור כלל לא בוצעו, על פי **גרסה 2**, תוך שהיא ממציאה הנמקות לאי-גילויין של דו"חות שכלל לא בוצעו.

ומה זה אומר על שאר ההנמקות בשאר הדו"חות?! מפוברקים גם! *Falsus in uno falsus in omnibus*!

עובדות אלו לא נטענו בפני בית המשפט העליון כי לא ידעתי אותן לפני הדין בבית המשפט העליון. מה שמחדד שוב את שאלת הגינות ההליך ואת האפשרות ש: "זכויות הצדדים שמורות". איך זכויותי שמורות?!

הביזוי של המשטרה והפרקליטות את ההליך ההוגן הטילה עומס על כולם. אולי כ- 17 הליכים נוספים התקיימו בגלל הביזוי של המשטרה והפרקליטות את החלטות הרשמים. מי שמנהל בפועל את ההצגה הזאת זה לא בית המשפט העליון – זו המשטרה והפרקליטות ובית המשפט העליון הוא שטיח לרגליהם. בקשתי הנוגעת לפגיעה בהליך ההוגן לא נדונה ולא הוכרעה בפסק הדין שניתן בערעור זה, וזה מראה על טיבו של פסק דין זה.

בבית המשפט העליון בישראל אין הליך הוגן!

כשההליך אינו הוגן – הכרעת הדין אינה הוגנת!

ואמר ברטולד ברכט במחזה "חיי גלילאו":
"מי שיודע את האמת ומשקר הוא פושע"

הפניות למידע מצויות בסיפא של התגובה הראשונה:

<http://ariksworld.com/Grow/tguva1.pdf>

לתגובה הבאה:

<http://ariksworld.com/Grow/tguva4.pdf>

מומלץ לקרוא את כל התגובות.

29 למרץ 2022